

Toto vše jsem registroval a vypravování řečen kterým se to příhodilo, bylo toho mnohem více zvláště co se týka rozdělování monky kterou měl na starosti Antonín Kodeda č. 3. jak se domácim lidem kteří si pro mouku přišly okazovat dveře se slovem „Marsch“ neboť to dokázati a proto o tom pohlcení.

Nebýlo ani hříchem ani trestné ubližovati lidem.

Od 8/7 1919 byl zvolen starostou František Kodeda č 17. což vzbudilo velké podivně.

František Kodeda dělal přes celou válku režisérské aktéřství starostou sám cenu sebe plam. Byl v první vojská a při rukování Kodeda, nebyl tam jen svěra nezdelač dělal všechno neomyslně i byl poslan domou.

Doma se třeba něčeho aděsil co nebylo a to vždycky když to mohl někdo vidět. Chodil pak také k odvodům a vždy si počinat jako by rozmínil. Prísel-li někdo k němu něco jednat i vzkazal ho na svou čenu, to se týkalo i prodeje čehokoli. Lidé se stranili, neviciovi si nevšímali jako by mu do toho nic nebylo, a když se nemohl řeči uhmonti tak skoro sěptem říkal; Nekráte, nekráte, a mluvil něco z bible. On totiž přestoupil když se přebral na evangelickou víru a bible u něho leží stále na stole, žádný se s nímluvil.

U vojenstvích přádů byl uznán ~~nekompetentním~~. Když přišel převrat ochabl a bla něco podivinského v něm bylo. U mnohých lidí byl podezírána řeč simuluje aby se vyhnul

vojně a vedoucí v obci i rekvišiční komise ho některak nešetřili. Nikomu však neskočil v žádném směru. Ríkalo se pak o něm že jest chytrý že oklamal vojnu.

Po převratu nastal mezi lidmi u nás jaksi přátelský poměr, radost že jest konec války vzpomínky na svícele vše přispívalo k dobré shodě. Volby se provedly podle všech kandidatů, v Ratměřicích byla strana nár. socialistů, jina organizace zde nebyla a tak inovači i z těch větších jak říkali agrárníci přistoupili do organizace nar. social.

Ivolala se schůze, navrhli se kandidati do obecního zastupitelstva a také Fr. Kodeda který se také přihlásil za člena. Kandidátka jiná nebyla tedy bylo rověnno nar. social na celé čáře. Tedyž mělo přijít k volbě starosty bylo mi zaděleno aby se bude volit Fr. Kodeda. Důvod proč on byl, že je chytrý že žádá o mení (a on skutečně už na žádost neopadal) a že bude stříjet těm co byly doma a špatně zacházeli s násim věnam (starosta Fulín a ct. Kodeda) a on žil jím nelesví tak jako oni jemu nelesvili. Takže stalo že byl skutečně ovolen. Neměl v té době lehkou práci přišli různé dárky které měl vyřizovat jedno stíhalo druhé ale sebe k tomu jeho vrádrování hmotná.

škola nevysto. Byl však umířený a co nechtěl nevyřítil. Taková věc kterou nesouhlasil byla nová městanská škola v Jankově.

Váš obec dělala namítky proti tomu aby se nekupovala Štútova chalupa k postavení školy. Polyz dostavalo místo odarma na silnici k jank. Lhotě u dvora. On byl proti stavbě vůbec a říkal aby zabrali na školu rámeček v Ratměřicích, a tu Jankov se rozhodl že si ji postavi sám a tak se stavělo bez souhlasu přiškolene obce Ratměřic. Výsledek jak dopadl ukazal že snad mělo tak o školu jako o to aby Štúta dobrě prodal chalupu (Jeho šváři učitel Panek a učitel Pelton se o to moc zasáhovali a pak honem z Jankova se odstranili (pros. posatela)).

Konec starostování Fr. Kodecky nebyl slavný neměl schvalené věty od okresu a nové kastupitelstvo si vyřádalo revisi jeho vět. Věty se mu pak schvalgali bez nějaké

jeho škody, neboli nebyly z toho výskyt ho protize, nemohly být, kritizovány. Takže se nedaly nic dělati. Schvalené věty převzal, a vše protorec on byl ustanoven [redakce] a mohl dělati co chtěl Polyz jako takový aby neplatil obci re i tře sňatky rapsody, byl ovolen starosta. Jedno, už nebylo le pořádji presvedčil. Po odchodu už ne, spravne s panama nic neměl tich mu a rozkazu obci m. ve 14 den z. května 1914 - se nechal své se jim necházel zavdečit. Ještě jednou soudce skončil s částečnou výběr. Nechal zase to proto aby se vidělo jak

by se mohla obec poškodití volením lidí jeho druhu. Zvolen byl na stranu národních socialistů ale po zvolení na strany vystoupil a byl u domoviny.

Od 23 listopadu 1923 byl starostou Antonín Kotrč č 42. nar. social. Podaný byly kandidátka nar. social a kandidátka strany Republikanské (dříve agrární) Nar. social měli mandátu 7. Republikani 5.

Zvolení do vlastupredstva byly:

Antonín Kotrč č 42 starosta

Josef Pekář č 26 místostarosta

Antonín Šuk č 46 a Josef Šuk č 33 do rady

Antonín Jírota č 2 František Stoklasa č 28

František Opička č 14 ze Skrejsova:

František Veselý č 44. Josef Horčík

František Nerad č 49. Vojtěch Soukup.

Antonín Čabar č 51

Odměna starostov za písomné práce byla určena 350 Kč která na rádost starosty Kotrče že je to málo uvážena byla na 650 Kč.

Odměna za vykonané činnosti byla určena 20 Kč za celý den

Roku 1922 byla založena obecní knihovna obec. zastup. se usneslo že bude z obec. peněz věnováno každý rok 250 Kč na zakupování dalších knižních knih.

Obstaráním knih byl pověřen František Jiruška č 25 a byl jmenován knihovníkem.

Roku 1922 byl rákonom nařízen při zdejším velkostatku muzem nájem pozemků pro drobné domkáře kteří neměli více pozemků ^{než} do 8 hektarů

Pronajato bylo selé pole u Žákova a polovička pole u topolu ze strany Opickové louky.

Pak louka na travníku a u remízu.

Platilo se z míry pole 25 Kč. pak 30 Kč a z míry louky 60 Kč.

Roku 1922 byl hradba vystavěn hraběm zetem barona Mattenclisita obnovit vodovod a vodárny na obecním pastvisti za remízem a hradba aby ~~ocas~~ občané vykopaly staré potrubí od vodárny přes remíz na louku u cihelny kde bylo potrubí spojeno s potrubím a vodárny u cihelny říkají tomu spojení "vekol" jest třeba se vrátit trochu zpět. Přes válku a snad i dříve nebylo ovo potrubí opravováno takže mnohdy voda unikala. Nebylo na to ohlano protože hlavní voda byla vodárna na louce u cihelny. v roce 1919 tehdejší starosta Fulín a Frant. Veselý o 44 trvali že ve vodárně za remízem voda není že je ji málo ale že jest dobrý pramen na paloučku střt. Lepáče tam že teče stále voda, a dosáhli svým tvrzením že se tam vřídila malá vodárníčka. Voda jest odvud vedena do vodárny na panské louce

Vykopovatka a vodárníčku vřídila obec obřevěné trouby dal velkostatek.

Také proti této věci se činily namítky a občanstva že pojí si p. Veselý a p. Fulín chtěli vysušit pole (Veselý má pole pod svou paloučkem a Fulín ve směru potrubí které ho protíná).

Na vyhlášení vodárenský se vrála část hamene a vodárny na obec. pastvisti. címkou se tato na polo srušila. Tím se také částečně porušilo smlouva mezi obcí a velkostatkem při výkrovní vodárny a krásný kde se obec zavazuje až o svou vodárenskou vodou.

Tedy jak již zmíněno byl. hrabě Locottey chtěl svou vodovod obnoviti nebo opravit a v předpokladu že budou dřevěné trubky shrnule poslal učedníkra ing. Klosatkou vyjednat s občany dohodu.

Jnji Klosatka řekl. Panové p. hrabě chce položiti nové potrubí a vodárny za remízem a dává trubky zdarma ale vy aby jste to vykopali má na mysli obec. Bylo mu připomnuto že velkostatek po vše svobodou má vodu vésti sám ale ti co byli původci malé nové vodárenské přímo zemství. Skoda práce tam voda není vznikla debata která vznikla v tom že tam je vody málo. (že ji tam mnohem více než v té nové půzn. písateli) a vzniklo to tak, k jednání o té věci jich nedošlo.

Roku 1922 bylo pole patřící R čolu ř. bývalý Brožův statek a dosud tak jmenovaný majitel Richard Northenclot rozděleno na stavební parcele.

Hopatí zakoupili je: Frant. Lupač, Josef Pěkný

Bohumil Luk, Antonie Merkobauerová, čt. Čaban a platilo se za ~~zem~~ 1 m² 1 Kč.

Josef Pěkný tyž ^{rok} postavil domek čp. 53.

Přes dvůr Brožového statku by se jezdilo protože cesta uvozem nebyla k jízdení využitelná.

Rozdělením pole na stavební parcely se cesta z kuse Brožův statku čp. přešla a obec vřídila cestu uvozem. Obec se na to vypůjčila obnos 7000 Kč a platilo se za ruční práci 10 Kč za den povozky za dodaný ^{vlastní} kamenná 30 Kč.

Rok 1923 byl bohatý na všeobecné schůze a na schůze vrbec. Byla schůze svolána obcí z kuse elektrifikace. Frant. Ibraško se velice namáhal aby obec měla co nejdříve elektřiku a již se také utvořilo družstvo. Subvence žádostaneme 70% vloha rozpočtuje ^{být} 80 až 90 tisíc. Tyto dny byli první obci která chtěla mít elektřku.

Pocelo se mluviti o záboru panství Ratměřice a tu stihala jedna schůze obuchou. Bylo rovno celé okoli pole byli dvory patřící k panství.

V popředí byl Karel Matoušek který byl jednatelen strany národní social při místní

organisace a čárován jednatelom a prodávacieim Konsumního Družstva. Byl následkem toho ve stále spojení s vedoucimi činitely strany v Praze, i s poslanci strany, od kterých získával informace. Byl horlivým i těch věcech a dosti výročný, takže si tím získal slávu.

Při jedné z mnoha schůzí mánžedlil až byl bys. hr. Locotteti pován aže jednali o přidělu Chee příj mzdostenku vyhověti dobrovolně a chtěl aby se zavazali že nebudou již dálší přiděl požadovati. Dá příj co budou chtít.

Důvod měl aby to co zbyde se již netrhalo aby se mohl vzdádat. Jeho paní sklonou se v této době oženit nov. Mattingclotova měla dostat dva Ratmérice svěrem. Nevěřil že pojde o Ratmérice.

Locotteti až šlechtic byl člověk velmi přijemný a hodný. Vpravoval se do poměru učil se česky česky vzděl rozpravku, kardinálu kdo potřeboval pomohl a kde nemohl pomoc tak se omlouval.

Pro jeho milou povahu a dobrotu byl velmi oblíben. Skázkám at byl kdokoliv jednal sám požádat pro něco přísl. Uvedu dva případy.

Marie Jubbková měla na výměněk topení s kterým nevystácela. Dostala se k hraběti (jako se mu stále říkalo) aby ji prodal sm obřívale že nemá peníze až bude mítí až dá až čeká u prázdy telatko. Vyzptal se jí na vše

a metr dříví ji dal, a ještě nechal přivézt svým povozem. Druhý případ. Josef Kuchař dělník opatřoval si topení ře. Hledal v lese sušiny. Byl přistřílen hajním. Dospěl si k hraběti aby mu bylo odpuštěno, a dostal od něho lístek če si smí sušinu vezít. Neměl tam datum na tom povolení a tak si chodil pro sušinky s lístkem a v případě přistřílení se vykaral povolením.

Jiný případ když jel kočárem potkal Jos. Šeška který nesl v lese sušinu a dival se schvalně jinam, če ho nechtěl ^{he} vidět.

Byl velkým milovníkem horlivky.

~~Byl~~ skvorný a jak kuchařka říkala varilo se u nich obyčejná jídla, a hodně často přijí měl k obědu škebanty. Koupil nejdejnější cikarety marky, které dostaly proto u nad ^{náro} hraběcí cikarety, který čto nazev se všeobecně.

Ríkal se že všechn majetek upsal na všechn půjčky, Totiž Richard Mattenglass a

Logotteti byl v jeho podline. Měl-li nějaký majetek není známo. Byl za Rakouska důstojníkem v hodnosti nadporučíka a při převratu v vojsku vystoupil

Byl za války v Rusku zajet a při výměně zajatců

Byl vyměněn.

Spravovací cestu provozem se počalo pracovat v květnu 1924 a byly zakoupeny z Vltavských mlýnů u Vlašimi 4 cementové roury 60 cm. průměru rá 50 Kč na most před Filipový

Vzáří 1924 bylo obecním svádem svolána všeobecná schůze kde bylo uvedeno že se bude noční hledka konat. všemi občany jak pořádem na něho přijde. (obec nemá ponořeného)

Ponořený byl do roku 1920, aže nebyl dále mělo tuto příciu:

Ko konci srpna roku 1919 na masopustní pondělí byla spáchaná krádež u Antonína Luka. ^{14/6}

Vkali jim všechno co bylo v sumore prádlo, saty, i dětské prádelko, (čekali právě radostnou udalost) a též sedlo a čerstvě vykuté maso, a jiné věci.

Bylo všeobecně miněno že krádež je domácí totiz a Ratměřic protože okno kterým se vkloupali jest do zahrady i dva malé lidé o něm vidělo že tam jest. Bylo velmi zábráno na pachatele a mělo se zato že kdy budou někde mimo ves ukryty a že by se mohl treba přistihovat až ho chce odměnit

Frant Hruško i 25 naříkl aby se tajně odkoliky nosí hledalo, hlavně okolo obce. Nevyplácalo se nic. Ale učel to mělo že se v té době již nic nestalo ani husa ani slepice, což jiná leto se pravidelně dělo.

Těž s polí se měně půrácelo i usnesli se občané
že budou vykonávat dobrovolnou hlídku dale.

Ponočného si pak obec nejednalo a také ho melylo
třeba. K polednu se jíž tak správně nehlídalo.

Určování kdo má hlídku se dělo tím že byli občané
na celý měsíc vypasní a předávali si ji sami

Schůze obecním řádem v čarí 1924 svolána jednající
o noční hlídce nebyla jíž hlídka dobrovolnou
vybírá povinou, aneb si sjednat ponočného.

Na ponočného nebylo peněz (zádalo u 10kč za noc)
a tak se usneslo hlídati porádem a kdo by nechtěl
hlídati že se vrátí za něho jiný a on že zaplatí mu za
to 10kč, i pokuta že se určí.

24. červen 1924 kolem půl noci vypul ohň
u Poláku č. 18. Spárel stoh slámy na stodolu
která tam při instalaci byla prozatím položena.

Princip ohně se nevysípatla. Ohň se nerozšířil
a byl uhasen očkován v blízkosti asi 8 kroků
byla střecha stodoly dřívka.

Roku 1924 koupila při Milada Klabesová
Ratmířice od Richarda Mattenclotta který má též
panství Pysčly.

Patří k tomu zámek se zahradou, obora,

popl. dvír, les Hartman, rybník Brázehný
u Vlčkovic.

V listopadu 1924 byla provedena na celém
panství parcelace pozemku, Pořenkovým úřadem
v Taboré.

Krátko před tím svolal přidělový komisar
do Ratměřic vajence ade všech dvorů a starosty
obcí kde se parcelace bude provádět, k informaci
schůzce. Varoval postup práci, kdo má na přiděl
právo, upozornil že jest nutno si opatřit peníze
na zaplacení přidělu který do roku musí být
splacen, a sice hned po přidělení 10% za první rok
polovice a každou polovinu doplatit.

Ráhal když se budete dlužit tak stat
za vás ručí, ale peněžní sestav který vám půjčí
si najdete sami. Upozornil kdo má při
rozdělování přednostní právo. Nejprve zaměstnanci,
pak legionáři, invalidé, a pak postupně podle
majetku, napřed menší.

Uchazeči o přiděl z Dolnochovic a Kvetova
nebyli připuštěni také J. Novák cihlář
z Dolnochovic byl odmítnut. Tyž rádal o přiděl
poté za Kotrcem kde jest vápenec, oče by
zde vřídil vápenku.

Při svém výkladu byl velmi často přerušován Karlem Matouškem který jak jsem již poznal byl v popředí a vše vedl, jak ohledně přidělu tak i o opatření peněz (říkal se že stat to založí a peníze na mírný úrok půjčí) opravoval komisáře podle aktona že jest tomu jinak až jsem postihl až pan komisař vedl další výklad stručněji a že mu staly odporní mili. Po jedné poslance řekl: No dobré, my známe zákon a budeme se podle něho řídit.

It já mám za to že přílišná horlivost Matouška ve výkladu proti komisáři uškodila a také se to ukázalo po parcelaci. Vsáde jinde měli větší přiděli než u nás a dříve, my až naposled až se spěchalo aby se ještě osilo. Zmíněný Matoušek měl těž rádost o přiděl, byl však zamítnut že přij na polich nepracoval. Byl pekařem ale pekařství nepracoval, majetku žádny nemá.

Při měření pozemků dva nebo tři lidé k ucházení byly k ruce inženýrovi, střídali se aby to nic nestalo.

Antonín Moudrý a Antonín Brož kteří měli byt odarma v Brožovém statku řídili aby jim byl na polovic přidělen. Bylo jim vyhověno a statek (to jest jenom budova a dvůr) rozdělen. (Brožův statek byl paršky a sloužil dělníkům za byty kteří pracovali u dvora)

Frant. Žďich který sloužil ve dvoru jako čeledín s deputátem mědal o předěl cihelny a pole a část louky u cihelny, a byla mu přidělena

~~že jako chlapec jistě pumet jsem~~

ja' pamatuje ještě kde stála pec na pálení cihel, ale více při se palilo vápno. Pec byla v místech kde končí zahrádka a příjezd Roví byl podle louky. Nemím doslovně kdy byla krušena při asi kolem roku 1890-5. Chalupa stojí dosud tak jak byla má velké kolny kterých se používalo k uschování netušené cihel. Cesta ke mně vedla podle remízu na obec. pastviště, výně se nepoužívá.

Chalupa o 20 m. Habrovce byla přidělena Harsickovi z Jankova, který byl ruským legionářem a měl na ni podle zákona přednostní právo. Patřila též k panství. Když patřila jistemu J. Klasparovu od kterého ji koupil Chotek Roupil a sloužila tehdy za byt panstevním dělníkům. Byvala v části zděná a v části dřevěná pod doskami a v letech ~~1892~~¹⁸⁹⁰-5 vypálená při bouřce. Rikalo se říč že ji zapálil sousední hrrom. Bylo znovu vystaveno tak jak dosud stojí.

FE

1835

Přiděl dostali nejdříve zaměstnanci, pro kterou
že si mohli určit pole a místo kde chtěli.

I legionáři a invalidi měli tu výhodu pokud
to bylo možné. Další jen v případě když se to hodilo.

Parcelovalo se pole: u topolu, u Žákova,
u Travníku, u Cihelny v Tuklatach a na Konrádově.
Louka: Travník, u remíza a podél i za
remízem.

Přiděl obdrželi:

čp 23 Josef Jelínek 1 ha. 69 a.

čp 7 Antonín Moudrý 1 ha. 10 a. a půl budovy čp. 7.

čp 54 Bohumil Šuf 1 ha.

čp 52 Josef Kotrč 1 ha. 69 a.

čp 25 František Hruška 1 ha.

čp 22 Jan Kaučík 1 ha. 19 a.

čp 39 Josef Tichý 1 ha. 69.

čp 53 Josef Pekník 1 ha. 69 a.

č 33. Josef Šuk 1ha. 69. a

č 50 chtonin Verad 1ha. 10 a.

č 37 Josef Brož 86 a.

č 34 Josef Verad 57 a

č 2 chtonin Jiřota 10 a.

č 38 chtonie Merkobauerova 67 a.

č 40 Fr. Macháček 48 a.

č 51 cht. Čáben 1ha

č 48 Frant. Lupač 1ha. 200

č 29 Frant. Ždych 2ha 30 a a budova (cihelna)

č 42 chtonin Kotrč 99 a.

č 48 cmeřka Filipova 50 a.

č 20 Em. Maříšek 1ha 70 a Budova čp 20. Habrovka

č 24 ctn. tonin Tesař 64 a

č 36 Katerina Moudrý 48 a.

č 45 ctn. tonin Suk 57 a.

č 30 Frant. Vráclav 2 ha, 19 a.

č 35 Vincenc Karásek 1 ha 60 a

č 49 Frant. Vráclav 1 ha 60 a

č 46 ctn. Suk 57 a.

č 28 Frant. Stoklasa 1 ha 29

č 10 Josef Pardýška 57 a.

č 21 ctn. tonin Pardýška, 1 ha 19 a

č 9 Josef Pekník 10 a.

č 26 Josef Pekník 10 a

č 7 ctn. tonin Brož 61 a a půl budovy čp 7.

č 25 Frant. Suk 76 a

č.43 Frant. Petřík	29 a
č.31 Frant. Kotrč.	40 a
č.41. Frant. Špicka	50 a

Cena za 1ha polí byla podle hovorů předky
 třitisice až tři tisice dvě stě Kč 3.000 - 3.200 Kč
 Louky 1ha tři tisice pět set Kč 3.500 Kč
 Budova čp 20, Habrovka za 18.000 Kč

Když roku 1924 koupil Dr. Ladislav Kabels z Prahy
v Ratměřicích velkostatek mluvilo všeobecně i v
sírsím okolí že Ratměřice budou na tom dobré.

Koupila to vlastně jeho chot Milada Kabelsova
od majitele Richarda Hattenberita s volně ruky
za souhlasu Poremkového přádu protože velkostatek
byl v rábcu. Počítalo se že dávka a převodu na
obec přinášející muže hodně vynést a mluvilo
se dokonce o sedumdesáti tisících.

Dělali se v obci plány co by se mělo za to
poručit až to obec dostane. starosta st. Kotrč navrhnuje
aby se peníz použilo na elektrizaci kterou jsme
měli stále na programu a případně že by se
mohl stavět vodovod a lze nás oboje bude
subvenkováno a peníz ten že nám hodně zatrací.

Ujednáno bylo vyčkat až to bude abychom se
nepřipotřebili.

Tac byl velkostatek se rámcem prodeje
nedalo se v obec ejistit.

Dr. Lad. Kabels ještě několika násobný
milionář a má v Praze-Libni továrnu
na letadla.

Při besedách jsme si říkali až když ještě
tak bohatý že muže nám jak při elektrizaci
tak při vodovodě přispěti, nebo i v jiných
případech.

Dr. Lad. Habes nechal rámeček opravit ve velkém rozsahu. Otlouklí smrkův hlavně uvnitř znova nahazely, okna, dveře, se odbarbovali a znova malovaly. Zahradu se celá regalovala do 50 cm hloubky při čemž bylo zaměstnáno přes devadesát lidí, z celeho okolí. Platilo se za den dvacetka.

V dlejší části zahrady byl řípchat na obilí. Za hr. Chotka se tam svácelo obilí i z jiných dvorů. Byl v místě pole je dnes vřízen tenis.

Ten byl rozebrán a odstraněn. Za náhradu byla vřízena sypanka ve dvorech nad bytem řepáře.

Zřivější brabata Chotkové vedli hospodářství ve své vesni a výnosu dvora Ratměřic pojí mu vždyk výšecké krajcary, někdy pojí i doplácí.

Fak se o tom mazi lidem mluvilo, a dosud mluví. Platilo se za praci polní nebo v zahradě rámky a děti 16 krajcarů za den (32 hal.) muzí 20 krajcarů (40 h.) za den.

Když koupil býv. baron Richard Mattonclott panství tedy tehdejší spolu majitel Eduard Fischer od něho pronajal všechny dvory a platil dvacít korun za jednu míru i cesty v počtu je a pastviny.

Od roku 1919 pronajal od Mattonclotta všechny dvory Jan Počepický stálkar a Dubenic. pojí za jednu míru platil dvacetkyří hř.

Pole pro půděl byly výjimečně uvolněny, další výjimečně podřízen.

Počepický velmi zkraňoval dělníky kteří